de ovend

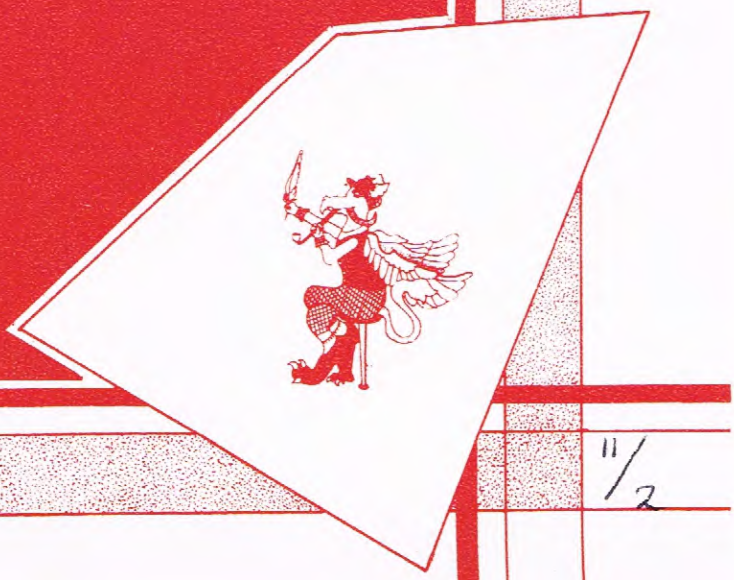

11/2

D'r mag gien wark uut dit blad overneumen wodden zonder schriftelik goedvienen van de maeker(s).

de Ovend

elfde jaorgaank no. 2 april 1983

In dit blad verschienen bi'jdregen op et terrein van de Stellingwarver schrieveri'je, taelkunde, volkskunde, geschiedenis en taelbeweginge. De Ovend wodt uutgeven deur de Stichting Stellingwarver Schrieversronte, en komt zes keer over de heerd bi'j de leden/ab.
Red./Adm./Corr.: zie blz. 4 van et omslag.
Tikwark: Albertha Zwaagstra, Makkinge.

Veurwoord

De Ovend zit weer in zien daegse jassien. Et jassien van Sietske om zo mar es te zeggen, waor we ok ommeraek wies mit binnen! Nao et biezundere nommer van De Ovend, dat de titel "Stil toch kiender! Heit studeert!" mitkreeg, gaon we mit vaosie veerder mit de elfde jaorgaank van oons tiedschrift. Ok disse jaorgaank zal elk nommer 32 bladzieden tellen, omreden de brune et eers niet trekken kan. Dat hoolt in dat de ni'je redaktie uut et copie-anbod wel es wat niet plaetsen kan. D'r moet veur iederiene wat aorigs bi'j wezen, mar dat hoeft verbetering van de kwaliteit niet in de wege te staon. Toch vraogen we al oonze mitwarkers om schrievende te blieven, ok al kriegen jim es wat weerommestuurd. Hier en daor kan de vlamme wat hoger: mit mekaander moe'n we De Ovend branende holen!

Red.

hecht

Et heft ('haandvat', meerstal van et mes) wodt op veul plakken uutspreuken as et hecht: 'Dat hecht is ok niet vule meer' (Np), 'I'j moe'n zelf et hecht in de hanen holen' (Dhau). Allienig heft wodt opgeven deur Bdie, Ld, Ma, Olae-Nlae, Pe-Dbl, Spa, Sz. De dörpen Nbk en Mun geven beide op, wiels Db, Dfo, Dhau, Dho, El, Np, Nt, Op en Wol hecht geven. In et Middelnederlaans, zeg mar de Nederlaanse schrieftaelen uut de Middelieuwen, lees ie ok al hecht naost heft. Vandaege-de-dag komt in et Grunnings en Zuud-West-Drents ok hecht veur. Et Frysk Wurdboek van Buwalda, Meerburg en Poortinga (1917) geft liekewel heft. Sommige oolde Germaanse taelen laoten een veraandering van ft in cht zien: vgl. Duuts Luft mit oons locht, vgl. Ingels after mit Ned. en Stell. (a)achter. Ok de omgekeerde veraandering kwam veur, bi'j oons ok wel. Zo heurde ik van de groep in Nbk dat ze daor wel es zeggen heurd hadden: 'vusen te vet en te maftig' (i.p.v. machtig). De vormen mit ft bin vaeke wel de ooldsten, mar die mit cht zitten al ieuwen en ieuwen in et Nederlaans, en dat is mit hecht in et Stellingwarfs ok zo, liekt me toe.

stienze

Et was al langer bekend dat de Stellingwarver uutspraoke van et woord stins niet overal liek is. Veur zoveer et woord ok warkelik bruukt wodt, kwam dit d'r uut: steenze (Diz, Olae-Nlae, Op, Wol); stienze komt veur in Dho, Np, Nt, Obk, Olae-Nlae.
Trouwens, de z in dit woord wodt ok wel es as s uutspreuken.

honderd

Zoas we al vaeker zien hebben: bi'j veul woorden ontstaon makkelik riegels uutdrokkings. Zo konnen oonze groepen o.e. et volgende optekenen bi'j et woord honderd: 't Hon-

derd uutpraoten' (hiel vule praoten): Db, Dfo, El, Nbk, Np, Obk, Olae-Nlae, Op, Ow, Pe-Dbl, Spa, Wol; 'k Heb 't honderd uutlopen en 'm nog niet vunnen' (Ow); 'Naor nr. honderd moeten (et husien)': Bdie, Dfo, Diz, Ld, Ma, Olae-Nlae, Ow, Pe-Dbl, warschienlik algemien; 'Is 't now oflopen, 't honderd is vol' (Ow); (volksriempien, vaeke opzegd aj' bi'j een telling et getal 100 berikt hadden:) 'Honderd - schiet in de pot dat 't dondert!': Bdie, Dho, Ld, Nbk, Olae-Nlae, Ow, Spa (Np: schit); 'De boel lopt in 't honderd' (= in de warre, deur mekeer): Db, Dhau, Diz, Ma, Nbk, Np, Obk, Olae-Nlae, Op, Ow, Stegg; 'We hebben zovule bi'jen, honderd is mar iene' (Wol, ok in: Olae-Nlae, Ow); 'Een kaans van iene op honderd' (alg.), 'et is honderd tegen iene' (Op); 'ie hebben altied honderd en iene uutvlochten (El); 'et honderd uutschieten' (= tot an 't laeste toe deurgaon): Olae-Nlae.

hoornleger

Dit woord, dat in 't Grunninger Westerkwartier veurkomt as hörnleger, in de betekenis van arf om et huus, en dat in et boven nuumde Friese woordeboek beschreven wodt as 'plaats waar boerderij staat of gestaan heeft, heem rondom boerderij', en dat in et Stellingwarfs vroeger liekstel wodde an et woord soolstede, kwam d'r bi'j oonze naovraog nog uut in Dfo, Dhau, El, Ma en Ow: 'Op 't hoornleger stonnen meerst een protte iekenbomen' (Ow); 't Hoornleger dat is een stokkien laand om de boerderi'je (Dfo); 'Et hoornleger wodt altied in ien perceel verkocht (ok: hiemige)' (El). Biezunder is de veurbeeldzin uut Dhau, daor misschien meer een ooldere betekenis uut sprekt van hiem daor gien huus meer op staot: 'Et hoornleger lag vroeger bi'j oons aachter in de tuun omringd mit sloties, en wi'j bruukten et veur gruuntetuun.' Uut de volgende zin uut Ma komt zoe'n soorte van betekenis ok te veurschien: 'Hi'j het me daor een oold hoornleger kocht!' Meer over et veurkommen van de begrippen hoornleger/zoolstede in historische bronnen kuj' lezen in K. Bouwer zien Cultuurlandschapsvormen aan de westzijde van het Drents plateau, Grunningen, 1970.

Henk Bloemhoff

Et ontstaon van de Kuunder

Over et algemien hebben de Stellingwarvers deur de ieuwen henne altied meer op had mit de revier an de zuudkaante van heur laand, de Lende, as mit die an de noordkaante, de Kuunder. En laeter, doe van de beide revieren kenalen maekt weren, doe is de Kuunder nog meer vervremded van Stellingwarf, want hi'j is doe niet alliend zien kroonkels, mar ok zien oolde Stellingwarver naeme kwietraekt. Tegenworig dudet iederiene him ommes mit zien Friese naeme an. Tegenworig is 't niet meer: de Kuunder, mar: de Tjonger! Zo bekeken is 't dan aenlik ok niet zoe'n wonder dat d'r in Stellingwarf wel een hieleboel vertellegies en vassies over de Lende bestaon en over de Kuunder haost niks. Bekend is d'r aenlik mar ien verhael over de Kuunder, een hiel oold verhael en dat gaot over et ontstaon van de revier. Dat is zo...

In de omkrieten van Appelsche leup op een dag een ooldachtig aarmoedig wiefien mit heidebuunders bi'j de huzen langes. Et was oolde Griete. Aenlik leup Griete gewoon te schooien, mar om et toch wat lieken te laoten hadde ze een zak mit heidebuunders over 't schoolder. As ze an de deure kwam vreug ze as d'r ok nog buunders wezen mossen, mar as dat niet et geval was hul ze gewoon de haand op en dan vreug ze as d'r dan misschien ok nog dit of dat óver was in huus. Een korape, een koste brood, een koemegien soepe of een peer oolde hozen, alles was welkom. Griete kon alles bruken.

Op die dag toffelde Griete op een gegeven mement et hiem op van een grote boereplaetse. Ze dochte dat ze bi'j disse dikke boer een goeie kaans hadde om mooi wat op te doen. Mar dat brak heur lillik bi'j de hanen of, want doe de maegd die bi'j de deure kwam, de boerinne reupen hadde, doe kwam dat meense mit de kroppe veuruut de gang op en ze begon drekt van boven of tegen Griete uut te veren. Dat ze heur niet schaemde om as iene van niks bi'j de diek

omme te slepen en dat ze mar liever an 't wark gaon mos om an de kost te kommen, mar daor zol ze wel te lui veur wezen. En now mos ze optrommen en gauw ok, want eers zol de boerinne de hond even loslaoten en die wus wel raod mit zokke luie schooiers!

De schrik sleug Griete in de bienen en ze máékte dat ze van 't hiem ofkwam. Op 'e diek keek ze nog es gremietig aachteromme en in heurzels schul ze die gierige boerinne uut veur alles wat mar lillik was. Mar ja, dat veraanderde niks an de sitewaosie, dat ze sjokte mar weer wieder.

Onder de bedrieven begon et grote locht aorig in te kotten, dat Griete keek es om heur henne, as d'r argens ok een huus was waor ze onderdak veur de naacht kriegen kon. Et ienigste wat ze zag was een klein arbeidershusien een aentien van de diek of. Alles beter as niks, docht Griete en ze zette d'r op an. Doe ze de deure eupen dee en "vollek" reup kwam d'r een hiele tritse kleinjongen op heur ofstoeven, wel een stok of achte. Ze kri'jden en schatterden allemaol deur mekeer henne doe ze oolde Griete zaggen. De vrouw kwam d'r ok an en raegde et kriel wat an de kaant. Doe Griete vreug as ze hier vannaacht misschien ok slaopen kon, lachte de vrouw bried uut en zee: "Ja wisse wel meense, kom d'r mar gauw in, ik zol krek de eerpelpanne op 'e taofel zetten, dat ie kun zo mit anschikken ok nog." Griete wodde bi'j de taofel daele poot en ze patte liek op mit de eren van de eerpels mit zoerstip. Doe et beddegaonstied was kwam Griete in 't bedstee van de vier ooldste kiender. Die mossen veur een keer mar in 't geitehokke slaopen, in 't huj.

Griete wus zuver niet wat heur angong. Ze hadde in gien tieden zo noffelik slaopen en eremorgens was ze lekker uutrust. Ze kreeg een maiskoeke en een stokkien spek mit veur onderwegens en doe joelden de kiender al weer om heur henne, die heur an de diek toebrengen zollen.
Griete bedaankte de vrouw alderhattelikst en doe spreuk ze de raodselachtige woorden: "Geld kan'k niet geven, mar et wark daj' aanst et eerste doen, dan zuj' drie weken aachter mekere doen..."

Wat nuvere praot, docht de vrouw, mar doe ze in huus gong was ze die woorden ok al weer zowat vergeten. Binnen keek ze et heer es over en doe zag ze een tippe van 't laeken over de beddeplaanke hangen van 't bedstee waor as Griete slaopen hadde. How, docht ze, dat za'k eerst even weer te plak leggen. Zonder arge trok ze et laeken van 't bedde en doe...ja waor..d'r kwam nooit een aende an dat laeken!! Ze trok mar deur...drie weken aachter mekeer. Et wodde een staepel die boven de naalde van 't huus uutkwam! Heur man gong d'r mit naor de mark in Stienwiek en hi'j beurde zoe'n protte geld, dat ze d'r een boerespullegien veur kopen konnen... Dit verhael gong vanzels as een lopend vuurtien deur de Stellingwarven en op een dag heurde die rieke boerinne et ok, die Griete van de deure stuurd hadde. Et speet heur now vanzels zoveul haoren as ze op 't heufd hadde, dat ze doe dat oolde wief votjacht hadde in plaetse van heur onderdak te geven. Mar, docht ze, misschien komt ze hier nog wel es weer daele en dan za'k beter op mien tellen passen.

Intied gong d'r wel meer as een jaor veurbi'j. Mar doe op een dag kwam Griete mit heur buunders weer in de omkrieten van Appelsche. En werachtig, ze kwam ok weer bi'j die boerinne an de deure. Die was now poeslief vanzels! Ze leut Griete d'r inkommen en doe ze zag dat et oolde wiefien nog al vri'jwat doestig was, doe geut ze een grote tobbe vol mit lauw waeter en ze wusk Griete van boven tot onderen mit lekkerroekersziepe. Ze dreugde heur of mit een haanddoek zo zaachte as doons en ze trok Griete een schoon hemd van heurzels an. Ze maekte in de pronkkaemer de taofel klaor en ze zette Griete een maol eten veur as hadde ze de keuninginne te gaaste. En doe brocht ze Griete op bedde. Ze schudde et kussen nog even op, ze stopte heur lekker onder en ze gaf heur verempeld een naachttutien.

Eremorgens doe Griete de slaop uut hadde, kwam de maegd bi'j heur veur 't bedde mit een schaole vasse bolties mit schinke en keze d'r tussen en mit een grote blauwe koeme waarme melk. Griete smikkelde alles lekker op, en doe trok ze de kleren an. Want ja, ze mos veerder vanzels.

De boerinne stopte heur veur onderwegens een kladde mit krentebolle en sukerbolle in de hanen mit dikke boerebotter d'r op. Dat was wel hiel wat aanders as een maiskoeke en een plakkien spek...!

Ze dee Griete uutgeleide an de hekkedam toe en ze zee, dat ze gerust wel es weer ankommen moch, want och ja, ze hadde now ien keer een slim goed hatte hén, dat ze was altied goed veur ere meensken. Veural veur aarme meensken, zee ze.

Griete bedaankte heur alderhattelikst en doe zee ze weer diezelde raodselachtige woorden: "Geld kan 'k niet geven, mar et wark daj' aanst et eerste doen dat zuj' drie weken aachter mekere doen..." Dat was now krek waor as de boerinne op waacht hadde! As een haeze vleug ze et huus in en drekt naor de opkaemer, waor as ze de geldkiste al op 'e taofel zet hadde. Want, dat hadde ze al lange van teveuren uutprakkezeerd, heur eerste wark zol wezen: rieksdaelders tellen! Ze zol krek et slot van de geldkiste los doen, mar ze was zo zenewachtig dat et heur op 'e blaoze trok. "How," zee ze, "eerst even naor 't husien, ik moet eerst even pissen." Gauw et pak in de hoogte en ze flapte daele...

Drie weken an ien stok bleef ze daor zitten! En et stroomde mar deur en et stroomde mar deur...onder de husiesdeure uut...et hiem over...dwas over 't laand...en et stroomde mar deur en mar deur...an de zee toe...! Kiek, zo is de Kuunder d'r kommen.

J.W. Nijholt

Haiku

penne op pepier
schrift beverig wat woorden
mar nog gien haiku

Oene Bult.

Kiekvassien

```
        Z
      Z   W
    Z     W     A
  Z     W     A     T
      Z W A T
      Z W A T
      Z W A T
      Z W A T
      Z W A T
      Z W A T
      Z W A T
      Z W A T
```

```
W I T
W I T
W I T
W I T
W I T
W I T
W I T
W I T
W     I     T
 W    I    T
   W  I  T
      I
```

(Zwat het veurrang)

Oene Bult

Bergveld

Nao et uutrikken van de Bergveld-pries vreug Henk Bloemhoff me as ik es een stokkien over Bergveld schrieven wol veur De Ovend. Ik was ja nog iene van de weinigen die Bergveld goed en van naobi'j kend hadden. Dat zee ik toe.

Ik zie Bergveld nog wel veur me, niet groot, wat schraol mit een peer heldere ogen in't heufd en haost altied lieke fleurig en opgeruumd. Mar as d'r op et gemientehuus, waor hi'j as ambtener warkte, es een onrechtveerdighied veurvul dan konnen die ogen fel oplochten van kwaodhied; hi'j hadde een groot gevuul veur recht en rechtveerdighied.
Bergveld was een rasechte Stellingwarver, ienvooldig en meerstentieds goedmoedig. As hi'j es iene van zien oolde verhaelen vertelde - en die kon hi'j hieltied vlot an mi'j kwiet - dan gleensterden zien ogen van plezier. In die oolde verhaelen en anekdoten was hi'j op zien besten. Hi'j hadde een eupen oge veur de netuur, veur alles wat gruuit en bluuit. Daor praotte hi'j niet veule over, daor was hi'j teveul Stellingwarver veur; die lopt niet zo gauw mit zien gevulens te koop. Mar in stille ogenblikken, as hi'j alliend bi'j mi'j was - ik was doe wethoolder - dan borrelden die gevulens wel es naor boven en onderdehaand kwam d'r him dan soms zomar een gedichien of een stokkien proza uut de penne. In 't Stellingwarfs, wat doe nog haost gien iene dee. Hi'j hadde een eigen schriefwieze veur et Stellingwarfs maekt, die hi'j veerdig bruukte. En die now dus nog bruukt wodt! Bergveld bruukte et Stellingwarfs mit et doel om die oolde tael te beweren. Hi'j was nog al vruchtber in zien schrieveri'je. De Ooststellingwarver kraante nam zien stokkies graeg op en ze wodden lezen ok, ommeraek! De Stellingwarver wil wel lezen - dat ondervun Bergveld en dat is ok mien ervering - aj' him in zien gewone tael anspreken en aj' ansluten op zien wieze van daenken. Hi'j hoolt niet slim van "literaire opsmuk". Van schrievers as Jan Wolkers en zo moet hi'j niet zoveul hebben. Et moet echt en meenselik wezen. En

Meitied

As ik zo Meitieds 't veld in trek'
Of in de bos omdwele,
Dan kom ik eerder tied tekot,
Dan dat ik mi'j vervele.
Ik heur dan naor de eerste wulp
En de fesante-haene!
Dan zuuk ik om et lieternust
In de sepiepen-laene!
Ik roek et jonge burkenblad
En plok wat wilgekatties.
'k Zie hier en daor wat plokken haor
Op vasse haeze-patties.
En pattietoeren - vien ie 't gek? -
Heur ik de bomen fluustren.
't Is krek, as praoten ze mit mij
En 'k moet d'r wel naor luustren.
Et is bi'jglieks gien ni'j verhael,
Dat ik dan duudlik heure,
Mar 'k weet et dan toch weer opni'j,
Dat, wât d'r ok gebeure,
Et staodig an weer Meitied wodt
En in mi'j welt een daankgebed;
Ik vool mien hanen even...
Van wat oons laeter boven waacht,
Speur ik hier wat, beneden!
Ik vuul mi'j dan in ienen riek,
Gelokkig en tevreden!
Ik hinklepink veurda'k et weet';
Ik fluit en ik bin bliede
In dit, mien Stellingwarver laand!
Zo is d'r ja gien twiede!

dat was bi'j Bergveld zo.
As netuurmeens vol gevuul en as geleuvig man, bezat hi'j de gaove om zien gedaachten omme te zetten in woorden die de Stellingwarvers anspreuken.

Bloemhoff het op 17 november '82 in Wolvege dudelik zegd, wat Bergveld veur de Stellingwarver schrieveri'je betekend het en waoromme as de literaire pries naor him nuumd is. Spietig genog het hi'j dit zels niet meer mitmaekt. Et zol him grif goed daon hebben. Ik wil hier graeg perberen om de persoon van Bergveld veur jim weer tot leven te brengen. Of mi'j dat lokt is een twiede, want mit woorden bi'j' daor vaeke niet toe in staot. Daoromme zo'k wel graeg willen, dat de redaktie van De Ovend et gedichien "Meitied" nog es ofdrokken zol, want beter as dat hi'j in dat gedichien tot utering komt, kan ik Bergveld aenlik niet beschrieven.

Dit was Bergveld hielendal zoas ik him kend hebbe. Percies de man zoas hi'j mi'j nog veur de geest staot: gevuulsmeens - netuurmeens - geleuvig meens. Et gedicht ontroert mi'j, en jim ok hoop ik. Ik zie him dwelen deur bos en veld, dichte bi'j et huus van zien volk in et mooie Terwisge onder Oold-Appelsche. De zunnestraolen dwirrelen deur de takken van de burkenbomen, die mit heur eerste tere gruun zachies bewegen in de wiend. Hi'j zicht hoe de eerste bloempies, nog wat aemel, et koppien opstikken. Hi'j heurt de eerste wulpe en de fezaantehaene. Hi'j rokt et jonge gruun. Hi'j plokt een wilgenkattien. Hi'j vúúlt de netuur op him ofkommen en op him inwarken...

Een zaacht wientien dot de bomen risselen en in dat stille bos het hi'j et gevuul, dat ze mit him praoten en dat hi'j luustren moet. Diepe vuult hi'j et grote wonder, dat elke meitied zomar weeromme komt. Dat wonder dat wi'j meerstal mar zo over oons henne kommen laoten, mar dat op een dichterlike feguur as Bergveld een diepe indrok maekt, as hi'j daor liekem alliend deur et veld zwarft. Hi'j ondergaot dit gevuul zo stark, dat hi'j de traonen in de ogen krigt. En dan gaot een daankgebed naor boven...Hi'j

wodt zo bliede van binnen, dat hi'j hinkeldepinkelt veurdat hi'j et wet. En dan, an et aende, komt zien liefde veur zien geboortegrond naor boven:

Mien Stellingwarver laand
Zo is d'r ja gien twiede...

Dit weren Bergveld zien beste ogenblikken, die hi'j mar inkeld uterde. Zo hebbe ik him ok mar een inkelde keer mitmaekt, as et zo es uutkwam. As wi'j es een eernstig gesprek voerden over de godsdienst, de schepping, de zin van et leven en de dood. "Ja, da's et aende," zee ik. Hi'j keek mi'j an en zee: "Nee, da's et begin." Hi'j was diep geleuvig, mar in oonze gesprekken kwammen zien twiefels toch ok wel es an de oppervlakte. Oonze verschillen van inzicht in pattie dingen weren nooit van invloed op oonze vrundschoppelike verholing. Wi'j hadden respekt veur mekeers overtuging.

Mar soms brak hi'j zoe'n eernstig gesprek zomar of, dan wol hi'j niet veerder. Dan kwam hi'j zomar mit ien of aander verhaeltien op 'e proppen.

Hej' et vertellegien van Jantien van Meintien wel es heurd? Nee? Now, Jantien en Meintien weren nichten. Meintien kwam weg te raeken en Jantien wodde nuugd op 'e begraffenis. Dat Jantien in de pronk naor de laeste reize van Meintien. Now hadde Jantien niet zo lange leden kraekende ruzie had mit Margien, een ere nichte en die was d'r vanzels ok. Doe ze van 't hof weeromme kwammen gongen ze nog even de harbarge in om een paantien koffie mit een stokkien koeke. Jantien hadde buten de tied wat verpraot, dat ze kwam as laeste binnen. Ze zag nog mar iene lege stoel en gong mar gauw zitten. "En," vertelde ze laeter verheerd, "kom ik me daor now niet krek naost Margien te zitten, waor a'k al in gien tieden tegen praot hadde. Now, ik zal je wel vertellen, de hiele aorighied van de begraffenis was d'r mi'j of!"

Zo hadden we soms ok een protte wille tegere. As zien ogen zo begonnen te gleensteren dan wus ik wel dat d'r weer wat kommen zol. Want hi'j hadde meer as gewone zin veur humor en hi'j hadde daor een goeie neuze veur. Hi'j hadde een hiele verzaemeling van mooie briefies, die wel es op et gemientehuus of bi'j sociaole zaeken binnen kwammen

Et geboortehuus van H.J. Bergveld. Op 'e foto staot Bergveld zien heit, J.H. Bergveld mit zien dadde vrouw. H.J. Bergveld was een zeune van de twiede vrouw.

(zollen ze d'r nog wezen?) Ien zoe'n briefien weet ik nog wat van. Dat was richt an Hellinga, de aarmmeester: "Hellinga help ons, wij hebben geen cent om turf te kopen. We zitten bij de uite kachel."

Nao de bevri'jding was et in 't begin een grote wildeboel. D'r was gien burgemeester, gien gemienteraod...niks! Doe nam oonze verzetsgroep et roer mar in de hanen en ze wezen mi'j as tiedelik burgemeester an. Doe et wat tot bederen kwam, kregen we slim verlet van een kraante om de meensken te berikken. Mar de redakteur van de Ooststellingwarver kraante zat in et NSB-kaamp! We vreugen Spoelstra, die jaorenlaank letterzetter an de kraante west was, as hi'j de ni'je kraante redigeren wol. Hi'j duste et alliend niet an en doe weren we et votdaolik iens: Bergveld in de redaktie en Spoelstra de technische kaante! Zo kregen wi'j weer een publikaosiemiddel in Oosterwoolde, al was et dan eerst wel een klein fermaot kraantien. En tussen Bergveld en Spoelstra leup et as een trein. In et blad kon Bergveld hiel wat van zien gedichies en verhaelties kwiet vanzels. Jaorenlaank het Bergveld doe de Ni'je Ooststellingwarver mit leided en bruukt as uutlaot veur wat him doende hul. En de lezers weren foel op zien bi'jdregen. Ze gavven een echt Stellingwarfs kerakter an de kraante.
Mar doe kreeg Bergveld wark an et Beatrixoord en tot mien spiet verhuusde hi'j naor Appelsche. Mar de kraante bleef wel eupen staon veur Bergveld zien bi'jdregen en Spoelstra was daor wies mit. Zo, dat was dan wat uut et leven van Henderk Jehannes Bergveld, de man die de stoot geven het tot et in anzien brengen van de Stellingwarver tael. Slimme spietig, dat hi'j zo jong wegraekt is, hi'j was nog mar 64 jaor. Wat zol die man een aorighied had hebben an de Schrieversronte, die now mit grote inzet deurgaot mit et wark, waor Bergveld as ienling mit begonnen is. Wat zol hi'j et geweldig wardeerd hebben, dat de Stellingwarver literaire pries zien naeme kregen het. Dat doe ik ok, want dat het Bergveld dubbeld en dwas verdiend.

Hendrik Vondeling

De Jacht

Ik heurde krek een dreuge knal..., o ja, de jacht is eupen.
Vandaor dat hier zo pas twie haezen langes leupen.
Ik miende da'k heur praoten heurde en luusterde naor wat ze zeden.
Doe heurde ik waor ze henne gongen en ok mitien de reden.
Ze hadden 't over hoge heren die hier al jaoren scheuten.
En as ze d'r de kaans toe kregen gien biest in leven leuten.
Wi'j bin, zo zeden ze, now al zo dunne zi'jd.
Oonz' jongen kriegen gien kaans, d'r wodt de hieltied vroeger mi'jd.
Met grote sprongen gongen ze zo dwas deur laand en venne.
Dirk Preens zien lange bos, daor gong de reize henne.
"De haegelties," zo zeden ze bin dan wel klein, mar 't is op 't laeste lood.
En as et an oons ligt, dan willen wi'j nog lang niet dood.
Wi'j bin bi'j lange nog niet toe an oonze laeste reiz'!
En butendat waoromm' krek wi'j, d'r is wel aander vleis!
Knienen bin d'r bi'j de roes en kiepen bin goedkoop.
As ze dan persé wat willen dan nemen ze die mar veur de loop.
Wi'j vienen wel een plakkien heur en kroepen daor goed weg.
Laot die jaegers dan mar zuken, dan hebben die ok es pech."

Jac. de Boer

Veurjaor

ienentwintig meert
vanmorgen het et nog sni'jd
mar now, now et alweer aovend is
now wodt et weer wat beter
et veurjaor komt d'r an

oons laand
oons kaampien aachter 't huus
ligt onder sni'j
de sni'jklokkies d'r boven
et veurjaor komt d'r an

et schaop aachter
het krek twie jonge laomer brocht
et jonge leven 't is d'r weer
mar niet bi'j mi'j
et veurjaor komt d'r an

al dat jonge leven
et schaop dat laomt
de voegel legt
'k begriep et niet
't is einliks ja nog winter

Knillis

Elske

Nog ien keer kikt ze aachteromme. Heur grote koffer het ze even naost heur daele zet. Dan zwaait ze mit de beide hanen naor Mem en Heit. Die hadden heur wel mit de auto te plak brengen wild, mar dat vun ze niet neudig. Al dat gedoe....traonen van Mem en zo, o nee, zo vun ze 't vule beter. Heur spullen weren allemaol al te plak, op heur kaemers in de stad, waor ze doukies een ni'j leven beginnen zol. Heur studenteleven. D'r was de laeste tieden hiel wat over ofpraot. Mar vandemorgen onder 't brooeten weren Mem en Heit mar wat stille west. Veural Mem was niks niet fleurig doe ze vot gong. Zi'j zaggen d'r netuurlik tegen op, dat heur ienigste kiend veurgoed de deure uutgong. Zels hadde ze d'r slimme zin an. Ze vun et een aeventuur, waor ze heur hiel wat van veurstelde. Mem zee dan wel es, dat ze nog zo jong was en dan gien raod meer van heur oolden en zo. "Och Mem, wat zol me dat now wezen, ik zal me best redden heur," hadde ze gister tegen Mem zegd. "Ja kiend, dat zal wel zo wezen, mar eh...." "Now, wat mar Mem moet niet altied zo zeuren." "Dan za'k me wel stille holen," zee Mem doe mit een zocht. "Jim vertellen ommes zels, dat jim vroeger ok de deure uutgongen en doe weren jim nog jonger as ikke now." "Mar wi'j mossen van aarmoede," zee Heit doe een betien gremietig. "Mar lao'n we d'r now mar over opholen." Daor daenkt Elske nog an, as ze een schoffien laeter in de bus zit, die heur naor de trein brengen zal. Thuus zitten Knelis en Femke now tegere an de koffie. As et een schoffien stille is, zocht Femke even weer. Dat maekt Knelis wat opsternaot. "Hé meenske, hool now es op mit dat gezocht. Ze wol ommes vot en now is ze vot. En daor mit uut!" Ziezo, now was hi'j zien onrust ok kwiet, want in de huud vun hi'j et netuurlik krek zo muuilik as Femke. Die zee niks doe hi'j zo uutveerde. "Et is toch waor wa'k zegge, ze wol et toch zels." "Och, wees mar niet lelk op me. Ie hebben wel geliek, mar ik zegge mar, et blift je kiend. En ik wete wel, as ze goed leren kunnen, dan gaon ze veerder. En Elske het een goed verstaand, die kan misschien wel

wat wodden."
"Mar of ze ooit wat wodt dat moej' ofwaachten. D'r bin zovule die nooit an de slag kommen ommes. Prakkezeer ie daor wel es an?" "Om eerlik te zeggen, now nog niet, mar waor ik over prakkezere, da's over hiel wat aanders." "Na, waor hej' et now weer over?" Knelis wint him al weer op. "Och, daor vaalt mit jim manluden niet over te praoten. Mar et is nog al wat om zoe'n kreers jong maegien los te laoten. Ie heuren nog wel es nuvere verhaelen over dat studenteleven." "Ik dochte, dat oonze Els wel los vertrouwd was. Ie mossen je vroeger toch ok redden, doej' as maegien van vuuftien jaor te dienen gongen. Zat jow mem daor doe ok zo over in?"
"Och, dat weet ik niet, mar doe was 't wel wat eers as now. Doe weren d'r zovule geveren niet as now." "Over wat veur geveren hej' et now?" "Knelis, ie begriepen hiel goed waor a'k op doele. Mar wi'j hebben nooit nargens mit heur over praot." "Waor hadden we dan over praoten moeten? Meenske doe niet zo geheimzinnig! "En doe raosde Knelis zo, dat de buren et haost heuren konnen. Et wodde Femke doe te machtig. Ze begon te goelen. Ze vuulde heur zo in de steek laoten. Elske vot en now Knelis heur zo uutveren. Et bleef even stille. Doe ze de neuze sneut zee Knelis: "Et is mi'j eins ok al wat, omdat Elske de deure uutgaon is, zitten wi'j hier te harrewarren. En krek zo a'k zegge et is toch heur eigen keuze." "Dat weet ik ok wel, daor gaot et ok niet omme. Mar ik hadde zo graeg wat meer mit et kiend praoten wild." "Dat begriep ik now niet. Jim praotten ommes altied an aj'm tegere in huus weren." "Dat wel, mar waor ik es mit heur over praoten mos, dat he'k verzuumd. Ik hebbe heur te min verteld. Niet warschouwd veur alderhaande dingen." "Warschouwd. Waorveur dat dan?" "Och man, ie willen me niet begriepen. Doe wi'j vroeger jong weren, wussen we van niks. Oonze Mem het mi'j nog nooit argens veur warschouwd. Ok niet doe 'k verkering kreeg." "Now... en was dat neudig?" "Mit manluden kuj' hier naor 't schient mar min over praoten. Mar ik zegge je now, et is oons goed ofgaon, mar 't hadde krek zo goed misgaon kund, aj' now begriepen wa'k bedoele." "Ja dat begriepe ik wel. Mar waor maek ie je now dan zo drok over."

"Om zovule dingen, omdat ik wete dat jonge meensken op 't heden zo hiel eers leven. Ik bedoele, dat ze zo vri'j mit mekeer ommegaon. D'r bin zovule geveren." "Zol dat niet wat toevalen? En ik wil loven dat oonze Els van een bulte dingen al vule meer of wet as wi'j tegere." "Mar et is nog een kiend en et blift oons maegien." En doe zochtte Femke mar es weer. Knelis wodde disse keer niet lelk weer, mar hi'j zee: "Ie bin bin en blieven een echte mem!"

Lamkje Hof - de Boer

April

Hadde wiend,
Haegel, sni'j!
Blauwe locht,
Zunnelach.
Wisselen hiel de dag!

Paoske, opstaanding!
Ni'j leven!
Laompies,
Speunkruud.
Blatties, fien en teer,
Ontvolen heur weer.

April, maond vol grillen,
'k Zol je niet eers willen!

Z.K.K.

Buurpraotien

Zels op 't aarmste plak
Is 't zoemers riek an leven
En zien ze deur de lange aovens
Ok nog es wat locht.

Karst A. Berkenbosch

Oenismen

D'r wodt hiel wat munt uut et Kruus sleugen.

+

Iene zien daenk over de haast bepaolt zien kiek op de zoemer.

+

De middenstaand kan ok mar alliend in et midden staand holen.

+

Een lezer pakt vaeke eerder de drokfouten as de daenk-fouten.

+

Geestdrift moej' ok beheersen!

Oene Bult

Dronken

hi'j
het
dronken
dat
hi'j
is
dronkend

Knillis

Sporen

kaankerverwekkende
remsporen in et asfalt
breken et loodgehalte
van bezine niet of;
et leven vlocht vot
as een raozende trein
die uut de rails lopt.

Oene Bult.

Waeter

mien hanen
wask ik an jow huud
omdat ie as waeter binnen,

as de wiend wi'jt
zie 'k de storm in jow ogen,
de traonen van de vloed
wi'k in mien aarms togen,

....en as ie mit eb beginnen,
dat roepende geluud,
za'k bi'j jow belanen.

Harmen Houtman

Dichteres

as een spinne
weeft zi'j
betekenissen
en bekentenissen
as een web
om de lezer
vliegensvlogge
te vangen
en dodelik
uut te zoegen.

Oene Bult

Ni'je uutgiften

De uutgifte-riegel van de Stellingwarver Schrieversronte gruuit staorigan deur. Vleden jaor november verscheen et boek Jouk boerkt veerder van Henderk Vondeling. Et is et laeste diel in de cyclus Haarm en Maatien. Et boek telt 136 blz. en kost *f* 14,90. Et eerste diel Haarm is hielendal uutverkocht: 2500 exemplaoren!

In november verscheen een twiede drok van Wille op 'e brille van Jouk. De hiele oplaoge kwam daordeur op 2000. Een koegien mit goolden hoorns. Mit Sunderklaos vleugen ze as waarme bolties de deure uut!

In feberwaori verschenen d'r ok twie herdrokken: Pake van Klaas Bergsma (*f* 13,90) en Van mien kaant bekeken van Lamkje Hof - de Boer (*f* 6,90). In oktober was de eerste drok van 500 ex. van Pake in de bewarking van Zwaantje Kuiters - Keizer uutkommen en mit Sunderklaos weren ze schone op. Et bestuur het d'r nog es 500 bi'j drokken laoten.

De riempiesbundel van Lamkje Hof is een hiel biezunder boekien an et wodden. In feberwaori wodde de vierde drok uutbrocht en kwam de hiele oplaoge op 2550. En now wodt d'r in opdracht van et bestuur an de viefde drok warkt. In twie jaor tied kommen we op 3050 exemplaoren. Een unicum in de Stellingwarver schrieveri'je! Zels in Frieslaand is zoks nog nooit vertoond, geleuf ik. Terechte is Vrouw Hof veur disse prestaosie es flink in de bloemegies zet!

Op 3 en 4 meert 1983 wodden de eerste exemplaoren uutrikt van de bundel Ark veur karkewark. An de uutrikkinge gongen twie fleurige karkdiensten veurof. Spietig dat d'r niet wat meer belangstelling veur was. De boekies wodden deur de bisschop van Grunningen, Mgr. B. Möller, de heer Tim Kansil, scriba van de P.K.V. van de N.H. Karke en Ds. H. Krug veur de Geriffermeerde Karken in ontvangst neumen. Ark veur karkewark gelt *f* 5,00 en et materiaol veur et boekien wodde bi'j mekeer geerd deur wika Oene Bult mit hulpe van Ds. Rienk Klooster.

En op 19 april 1983 verscheen de bundel "Stil toch kien-

Wika Oene Bult en Ds. Rienk Klooster bekieken in de karke van Else heur Ark veur karkewark.
(Foto: M. van Nieuwenhoven - N.O.S./Anpakken)

der! Heit studeert!" Et boekien dat in de winkel ƒ 9,50 gelt, wodde vergees an de leden en de woordeboekmitwarkers van de Stellingwarver Schrieversronte stuurd as nommer 1 van de 11e jaorgaank van De Ovend. Et uutkommen van dit boek was een soort van ere doen an de scheidende Ovend-redakteur Henk Bloemhoff.

Et Schrieversronte-bestuur het veur 1983 wat minder uutgiften op et pergramme zet. D'r moet even wat gas weer-omme neumen wodden. Wel staon d'r nog een peer hiel aorige plannen op staepel, mar daor een aandere keer meer over.

Pieter Jonker.

Restanten van Oene

In jannewaori in de tied van de opruming, verscheen Restanten van Oene Bult. Wie now daenkt dat d'r een vinger, een ti'je of een haand van de dichter te koop weren komt bedreugen uut. Zels zien inspiraosie is niet te koop. Of aenlik wel in disse dichtbundel. Et bin, neffens de schriever, ofkeurde vassen van de laeste tien jaor, die neffens personen en kemmissies niet goed genoeg weren om ze op te nemen in een bundel of in de kraante. Now klopt dat niet hielemaole. Een gedicht as echtscheiding ston bi'jgelieks in De Ovend no. 5 van de 10e jaorgaank (daor in et Stellingwarfs en in de bundel in 't Nederlaans). In Restanten staon een dikke vuuftig gedichten. De meersten bin in et Hollaans schreven, een kleiner pat in et Fries, d'r staon drie Stellingwarver bi'jdregen in en veerder twieje in 't Ingels en iene in Duuts. Neffens Oene bin et intertaelige gedichten.

De onderwarpen die Oene behaandelt bin d'r nogal wat. De kontakten tussen meensken (it swi'jende wurd, natuurlijk, op één been) et geloof (geloof, geloofsgek) een kritische blik op de meensken om him henne (leve de techniek, onwelzijn, sociaal werker) en et dichten zels (pren-

tentieloos, dode dingen, opwekking). Wat hiel aorig is, mar waor aj' ok om de originaliteit daenken moeten, is et speulen mit de vorm van et gedicht. Dit soort gedichten, waor hi'j soms mit een peer woorden speult, kommen d'r een peer keer in veur. Gedichten as Zwarte oorlog, Groen, Standjes bin daor prachtige veurbielden van. Wat minder vien ik bi'jdregen as beebie, sociale voorzienigheid en probleem. Herhaelings vien ik ok in et boek (omkaerd en prinselyk). De iene keer is Oene vieningrieker as de aandere keer, mar dat het elke dichter daenk ik. Hiel oorspronkelik vien ik gedichten as fobie, doordrammen, in de smeed, zwarte oorlog, echtscheiding, kiewiet-o-wiet en hynsteboel.

Oene bekikt zien omgeving goed. Somstieden lat hi'j d'r oons omme lachen, dan weer hoolt ie oons een spiegel veur en ok beide dingen toegelieke wel. In de bundel staon een peer foto's van de dichter. Die kommen niet slimme goed over. Misschien ligt dit an de scharpte van de foto, misschien ok an et ofdrokken. De drok op himzels is dudelik en overzichtelik. Oene eindigt zien veurwoord mit: "Zie maar. Lees maar. Hopelijk vliegt het als restanten weg en doet dit boekje het nog beter dan alle andere".

Hier heb ik niks meer an toe te voegen.

Harmen Houtman

Onderscheid

Zi'j was es onderscheiden,
dreug prat heur lintien op 'e bost.
En hi'j was zo bescheiden,
hi'j wus niet wat hi'j d'r mit mos,
Mar ien ding vunnen ze allebeide:
d'r was te vule onderscheid
bi'j al dat onderscheiden!

Lamkje Hof - de Boer.

Veur Stellingwarver sneupers

In et boek De Historie van Weststellingwerf van M.H. de Vries is naost de schrieveri'je over Stellingwarf et overzicht van raodpleegde bronnen belangriek.
As eerste bron wodt n.l. nuumd:

DE COLLECTIE LOURENS OVER STELLINGWERF.

Disse collectie is onder Nr. Hs. 440 anwezig in de Perveensiaole Biebeltheek (niet in et Perv. Archief as vermeld) in Liwwadden. Onder "Addenda" bi'j de raodpleegde bronnen wodt o.e. een inhooldsopgaove van de collectie geven. Daor wo'n XI mappen nuumd (in warkelikhied XX mappen) mit een protte, misschien wel alle, historische en ere gegevens over de Stellingwarven(ers).

Lourens het neffens mi'j vule jaoren van zien leven besteded an et verzaemelen, lezen en overschrieven van alles wat him onder ogen en ter ore kwam over de Stellingwarven. Uut de naovolgende inhooldsopgaove dot blieken dat et gien kleine collectie is; opstaepeld zol et meer as een halve meter wezen. Alles is meerstentieds dudelik, mit de haand schreven in schriften, op losse pepieren, op blocnotes en gao zo mar deur, veulal veurzien van een antekening waor hi'j et weg haeld het. Veur sneupers mit interesse veur (et) Stellingwarf(s) een paredies om in te grösdunen, mit et grote veurdiel daj' niet alderhaande boekwarken raodplegen hoeven.
As veurbield neem ik uut map VII "Zeden en Gebruiken" een stokkien over:
"St. Nicolaasavond was de avond voor dobbelen bij bakkers; men slenterde van den een naar den ander, om eens een kansje te wagen en zoo't kon, met een zak met suikergoed naar huis te gaan.- Dan werd nog de mand klaargezet; soms had men dit bij oom of tante ook mogen doen, en den volgende morgen moest hij worden gezocht, want de Sint had hem vaak duchtig verstopt. Meestal vonden we er wat taaitaai-poppen en wat suikergoed e.d. in; soms als we wat ouder werden, een zakje zout. Dit was het teken, dat we

"afgezouten" werden, en 't volgend jaar we geen mandje meer behoefden te zetten.
We waren groot geworden. Nog enkele dagen daarna hielden de bakkers een loterij bij den één, om twee mansgrote taai-poppen. En dan was, met den inhoud van den mand, ook weldra de herinnering aan Sinterklaas verdwenen. Een persoonlijke St. Nicolaas kregen we nooit te zien; nooit werd er voor gespeeld; hoogstens kwam plotseling een handvol pepernoten over de vloer rollen."

-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.-.

Inhoold van de Collectie Lourens.

I Stellingwerfs dialect en
idem in vergelijking met de streekspraak in Overijssel e.a.
II Losse aantekeningen over dialect.
III Doop en geslachtsnamen
IV Aantekeningen betr. de Geschiedenis van Stellingwerf.
o.e. Over het wapen van Stellingwerf
Strijd van Stellingwerf
Benificiaalboeken
Keurbrieven van geestelijken
Munsterse oorlogen.
V De Romeinen. De vestiging van Saksische stammen
VI De Kruistochten
VII Zeden en Gebruiken
VIII Aantekeningen uit diverse bronnen
IX Charters en diverse Statenbesluiten (Kopieerd)
X Kuinre
XI Oude muntstelsels. Landmaten. R.K. Feestdagen
XII Kerkgebouwen. Naamlijst van predikanten
Aardrijkskundige aantekeningen
XIII Kerkelijke geschiedenis
XIV Geestelijke landerijen in 1542
XV Aantekeningen uit Engelsma, Naamlijst van Zevenwouden.

XVI Kerkgebouwen. Geestelijkheid. Geestelijke goederen
XVII Aantekeningen uit kerkelijke rekeningen
XVIII Bronnenstudies op losse kaarten
XIX Aantekeningen van onderscheiden aard.
XX Enkele tekeningen van boerderijen te Oldeberkoop en (overgetrokken oude landkaartjes)

K. Weber

Naoschrift:

Kan een lezer oons zeggen wie as Lourens was?

Krummelties

Op 15 april 1983 het et bestuur et definitieve Huushooldelik Riegelment van de Stichting Stellingwarver Schrieversronte vaastesteld neffens Artikel 13, lid 1 van de Statuten. In et Huushooldelik Riegelment bin naodere regels steld veur et bestuur, de warkgroepen en kemmissies, et passeniel en de Algemiene Raod. Ok bin d'r regels opneumen veur et beheer van et Boekefoons en et H.J. Bergveldfoons.
Et Huushooldelik Riegelment wodt op anvraoge toestuurd naor de leden tegen vergoeding van de kosten: ƒ 3,30 (ƒ 1,00 + ƒ 2,30 veur de porto). Iederiene toesturen wodt te duur. Et Huushooldelik Riegelment ligt ok op et bureau van de Stellingwarver Schrieversronte ter inzaege van maendags t/m vri'jdags van 8.00 - 17.00 ure (Meulehoeve, Bongheer 1, Oosterwoolde). Bestellings naor: Postbusse 138, 8430 AC Oosterwoolde of tillefonisch: 05160 - 4533 (P.J.)

En wussen jim al van oonze jongste anweenst: Carine Elise, die op 15 meert 1983 geboren wodde? De fielsetaosies veur Henk en Philo Bloemhoff gaon hierbi'j! (P.J.)

Kunde

Henk de Vries wol him even an alle Schrieversronte-meensken veurstellen. Ja volk et is zo, deurdat ik mien hiele leven in de Stellingwarven woond en warkt hebbe, begin ik d'r hieltied meer van te holen. Deur mien wark heb ik et gelok een hiele protte Stellingwarvers te kennen. In et daegeliks leven bin we auto's an et verkopen. En omdat de Stellingwarvers heur graeg mit die dingen verplaetsen, heb ik links en rechts goeie kontakten. En nao 20 jaor sutelen om et blik an de man te brengen, vuulde ik mi'j laestdaegs zo Stellingwarfs dat ik hebbe de tillefoon pakt en bin lid wodden van de Schrieversronte!
Et is mi'j opvalen dat vri'jwat Stellingwarvers mooie boeken schreven hebben. Aj' dan zoe'n schriever ok persoonlik een betien kennen dan begriep ie et kerakter van zoe'n man inienend vule beter. Ik doele dan op Luit de Boer. Zien boek "Tussen Lende en Kuunder" het mi'j slim anspreuken. Hi'j is van de ginneraosie die midden in de twiede wereldoorlog staon het. Doe wi'j laeter in et jongvolk mit de kiender van de fem. De Boer in kontakt kwammen vul et mi'j de hieltied op dat ze zo levenslustig en vri'j leven wollen. Mar dat ze vrogger zoe'n spannings mitmaekt hadden, wus ik niet.
Volk, ik hope dat jim et mi'j niet kwaolik nemen dat ik zo een betien kennis mit jim perbere te maeken.

H. de Vries.

Perbleem

et perbleem
brak mi'j bi'j de hanen of
en vul mi'j doe weer
veur de voeten daele

Oene Bult.

Daegelikse dinkies

Wi'j reizen nogal gauw es mit de trein, want we hebben een dochter in Barendregt wonen en femilie in Den Haag en daor moe'n we now en dan wel es henne. Vlogge, veilig en veurdielig is et reizen mit de trein neffens de reklame. Feitelik is dat ok zo, want binnen twienenhalf ure bi'j' van Wolvege in Den Haag. En et is wel aorig veilig ok as d'r temeensen niet op 'e trein scheuten wodt, zoas lessend al es gebeurd is. En veural aj' 65-plusser binnen is et ok veurdielig. Ie kopen een kaorte veur 54 gulden en daor kuj' 7 daegen in 't jaor op reizen, deur hiel Nederlaand henne. Dat bin dan de geneugten van de oolderdom!
Aj' niet al te vaeke mit de trein reizen moej' wel goed uut je doppen kieken en nog al es wat vraogen an et spoorwegpasseniel.
Vleden jaor mossen we een keer naor oonze dochter in Barendregt. Now, dat wodde een rere ommelaanse reize...! In Wolvege instappen netuurlik, overstappen in Amersfoort naor Rotterdam en daor et perron van de trein naor Barendregt opzuken. Doe we dat vunnen hadden kwam de trein richting Barendregt al gauw. Wi'j instappen, hielendal niet in de gaten dat et een intercity was! We hadden waachten moeten op 'e stoptrein!
Inienend kregen we in de gaten dat et mis was, want we dinderden mit geweld deur Barendregt en Dordrecht henne, riegelrecht op Rozendaal an. Daor mos hi'j stoppen en dat was mar goed ok, aanders weren we zó België insteuven! De vrouw duvels vanzels! "Waoromme hej' ok niet even vraogd!" Ik zegge: "Ae now je, now hebben we Rozendaal ok es zien, daor kommen we eers nooit!" Even laeter bin we weeromme reisd en een goed ure laeter zatten we bi'j oonze dochter an de koffie. Doe hebben we nog even lekker lacht om oons reisaeventuur, al gong et bi'j de vrouw nog niet zó van hatte.
Dat wi'j niet de ienigsten binnen die wel es mit die treineboel in de warre kommen dat hebben we kotleden nog es beleefd, doe we naor Meppel west hadden. Dat is hiel ienvooldig, ie kun je haost niet verzinnen, aj' d'r mar om-

me daenken daj' op 'e weerommereize in 't aachterste aende van de trein zitten gaon, want dat aachterste stok gaot naor Liwwadden en 't veurste pat over Hogevene en Assen naor Grunningen. Dat was in de mobelesaosie van '40 al zo en dat is nog zo.
Om een ure of zeuven aovens stapten wi'j in en we kwammen naost drie maegies te zitten van zoe'n jaor of vuuftien, zestien. We zatten nog mar krek goed en wel, doe zegt iene van die maegies: "We zitten toch wel in de goeie trein?" Ik zegge: "Aj'm naor Liwwadden moeten wél, ja." Mar dat mossen ze grif niet, want hoolderdeboolder vleugen ze overaende en in paniek steuven ze de trein uut! Even laeter kwam iene van de drie weeromme vliegen, want die hadde heur jasse hangen laoten! Wi'j mossen d'r verschrikkelik omme lachen. Ok een jong vrommes tegenover oons. "Ik hebbe ok al es in Hogevene zeten," zegt ze, "dat doe mos ik weeromme." Die zat now dus op et goeie trajekt.
Mit een half uurtien weren we in Wolvege en daor stapten we uut. Toegelieke mit oons stapte ok een meneer et perron op. Hi'j keek es om him henne en doe vragt hi'j me: "Zijn we hier in Heerenveen, meneer?" Ik zegge: "Nee, we bin hier in Wolvege, vlieg d'r mar gauw weer in!"
Dat ik wol mar zeggen, aj' onderwegens binnen en ie stappen es een keer in een verkeerde trein, dan hoej' je daor niet veur te schaemen, want ie bin de ienigste niet!

Klaas v.d. Weg

Krummeltien

In april wodde d'r weer een cursus Stellingwarfs I ofsleuten. Disse keer bin d'r zes meensken slaegd. Hier kommen de naemen: G. Hofstra-Tingen (Oosterwoolde), J.G. Heres Diddens-Wischmeyer (Ni'jhooltwoolde), G. Warmelink (Oosterwoolde), A. Croes (Berkoop), M.Ripke (oosterwoolde) K. Hofstra (Oosterwoolde). As commiteerde van et Nedersaksisch Intituut was Drs. F. Veldman anwezig.
Oonze hattelike fielsetaosies! (P.J.)

Degene die wark veur *De Ovend* insturen wil, wodt vraogd om oons ter wille te wezen op 'e volgende punten. Liefst *typt*, op A4-vellen (ienziedig). Riegellengte: 56 anslaegen. Wat schreven wark anbelangt: graeg *dudelik*, en flink ruumte naost de tekst; A4-fermaot, ienziedig. Inspringen, bruken van anhaelingstekens en spaties, en et verwiezen naor boeken en artikels zoas dat in *De Ovend* daon wodt. Bi'j et insturen van illestraosies moet de scharpte in de gaten holen wodden, en d'r moet rekening hullen wodden mit verkleining as we mit et fermaot niet uut de voeten kunnen.

De Stellingwarver Schrieversronte het ok een hiele riegel boeken uutgeven, en die wodt nog al mar groter. Vraog een overzicht/prieslist an!

de ovend

Twiemaondeliks tiedschrift
veur Stellingwarver tael en kultuur
een uutgifte van de
Stichting Stellingwarver Schrieversronte

Red.: J. W. Nijholt, J. Veenstra
Bureau-red.: P. Jonker
Alle corr., inlichtings, adm./ab.:
Stichting Stellingwarver Schrieversronte
Bongheer 1, 8431 GT Oosterwoolde
Postbusse 138, 8430 AC Oosterwoolde
Till. (05160) 4533
Lidm./Ab.: f 15,00 in 't jaor

ISSN 0166-7351